Duminică 18 Septembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin
18-20 Serviciu divin

Joi 22 Septembrie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 23 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

Selejan Viorel - 18.09
Vesa -Bocancea Floarea - 18.09
Onofrei Elena - 19.09
Petrus Bumba Mariana - 19.09
Farcas Sandrina - 20.09
Farcut Daniel - 20.09
Paulevici Doina - 20.09
Pera Elena - 20.09
Liuba Daniel - 20.09
Lupascu Alexandra – 21.09
Olariu Paul – 21.09
Cotuna Raul - 22.09
Achim Pavel - 23.09
Cocerhan Alexandru - 23.09
Ion Robert - 23.09
Leneschi Dumitru - 23.09
Ursu Tincuta - 23.09
Mihutoni Petru- 24.09
Popovici Silvia - 24.09

Căci și Cristos a suferit o dată pentru totdeauna pentru păcate – El , Cel Drept, pentru cei nedrepți – ca să vă aducă la Dumnezeu. El a fost dat la moarte în trup, dar a fost făcut viu prin Duhul,
1 Petru 3:18

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinati In Cuvant

Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul **282** | **18 Septembrie 2016**

SEMNELE TIMPULUI

"Iată că El vine pe nori..." Apoc. 1: 7

Așa sună titlul sinteză al profeției care i-a fost încredințată de Domnul său apostolului Ioan ca exilat pe insula Patmos, pe care a consemnat-o în cartea Apocalipsa.

După înălțare, când apostolii stăteau încă pe Muntele Măslinilor uitându-se spre cer, prima făgăduință făcută lor prin gura îngerilor, a fost aceasta: "...Acest Isus...va reveni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer" (Fapte 1: 11).

Că Domnul cel răstignit și înviat, care acum tronează la dreapta Tatălui, va reveni într-o zi cu multă putere și mărire, ne este mărturisit în multe locuri din Noul Testament; aceasta a profețit-o chiar Domnul, clar și limpede, în mod repetat. Primele biserici erau pline de bucurie în așteptarea acestei zile mari. Această așteptare în speranță vie, era atât de mult miezul vieții lor, încât acest lucru și-a găsit exprimarea și în salutul lor: "Maranata, Domnul nostru vine ! (1 Cor. 16: 22).

În zilele noastre, mulți oameni nu mai iau în serios profeția despre a doua venire a Domnului; alții o iau în derâdere, așa cum a spus-o apostolul Petru: „...în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor, și vor zice: "Unde este făgăduința venirii Lui ? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii !" Domnul nu zăbovește însă să-și împlinească făgăduința, după cum cred unii, ci El este față de noi îndelung răbdător și dorește ca nici măcar unul să nu se piardă, ci toți să găsească drumul pocăinței. Ziua Domnului va veni ca un hoț

Pe de altă parte, în zilele noastre Domnul și-a trimis peste tot crainicii Săi, care, ca niște santinele pe zidurile Sionului, sună din trâmbiță și transmit chemarea în miez de noapte: "Iată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare !" (Matei 25: 6).

Semnele revenirii Domnului, după propriile-I cuvinte sunt următoarele (Mat. 24: 5-14):

-Se vor ridica popoare contra popoare, ceea ce în istoria omenirii nu s-a întâmplat în așa măsură ca în timpul generației noastre !
-Se vor ivi multe cutremure și va fi foamete. În ultimii ani, numărul cutremurelor a crescut de mai multe ori față de secolele trecute !
-Învățăceii lui Isus vor fi urâți, din cauza Numelui Său, de către toate popoarele !
-Mulți se vor rătăci de la credință, se vor pârî și se vor urî unii pe alții !
-Se vor ridica mulți profeți mincinoși și vor înșela pe mulți !
-Dragostea se va răci în mulți din cauza înmulțirii fărădelegii, ceea ce se întâmplă chiar astăzi !
-Evanghelia despre Împărăția lui Dumnezeu va fi vestită pe întreg cuprinsul pământului aspre mărturie multor popoare și abia apoi va veni sfârșitul !

Continuarea pe pagina următoare >

Așa a spus Domnul și acestea se întâmplă chiar sub ochii noștri. Toate aceste semne, arată că Domnul este aproape.

Surprinzător este de asemenea cum se împlinesc profețiile apostolului Pavel în vremurile noastre, care îi scrie lui Timotei: "Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele, căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-I puterea...(2 Timotei 3: 1-5).

Dar cel mai izbitor și copleșitor semn al tuturor timpurilor de pe urmă, este întoarcerea israeliților în patria lor. Privită din punctul de vedere al planului de mântuire al lui Dumnezeu, înființarea, în anul 1948, a statului Israel, este evenimentul cel mai însemnat al secolului nostru. De la dărâmarea Ierusalimului în anul 70 d. H., Israel nu a mai avut patrie. Timp de 2000 de ani, erau răspândiți între toate popoarele pământului, mulți urâți, adeseori prigoniți, chinuiți, fugăriți, peste tot desconsiderați și nedoriți și totuși în timpul atâtor secole și-au păstrat specificul ca popor. Ei și-au păstrat conștiința seminției și nu s-au contopit cu popoarele care i-au primit, după cum s-a întâmplat în istoria altor popoare. Totuși Dumnezeu, în judecata Lui, și-a păzit poporul cu îndurare și în pribegie, l-a păstrat ca popor ca să slujească drept mărturie cauzei Sale. A fost un moment istoric universal, când Ben Gurion, în noaptea de 15 mai 1948 a anunțat public reîntemeierea statului Israel și în auzul lumii încordate a declarat: "Două mii de ani am așteptat această oră și acum s-a împlinit ! Când timpul este împlinit, nimic nu se mai poate împotrivi lui Dumnezeu !" Profeția a devenit istorie.

Pentru noi însă, această strângere a lui Israel în țara lui, înseamnă un deget ridicat al lui Dumnezeu, căci Domnul Isus a spus limpede: "De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape !" (Mat. 24: 32)

Cine are urechi de auzit, să audă ! Așa vorbește Domnul: "Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine !" (Apoc. 22: 12)

Pastor Ioan Cocîrțeu

CEA MAI VECHE BOALĂ DE OCHI

"Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului." Geneza 2:9

Cu adevărat Dumnezeu creează util dar, ca estet desăvârșit și observator atent al sufletului uman, El creează întotdeauna frumos. Pământul a lăsat să se nască din el pomi întâi frumoși și apoi buni... De fapt, orice specie vegetală care ar fi putut să slujească nevoilor dar și încântării ochilor, plăcerii omului, a fost creată și pusă la dispozitia lui. "Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni la mâncare..."

O asemenea perfecțiune ce astăzi nu ar putea fi ignorată de nici un ochi de pe pământ, a fost atât de ușor uitată de Eva. Circumstanțele căderii Evei formează un etern paradox pentru mintea modernă pentru că, dragul meu, Eva nu cedează ispitei diavolului în forma în care ea a fost ticluită, ci mult mai simplu și mai de neînțeles. Eva nu-și dorește, într-un spirit de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, să cunoască binele și răul într-atât cât să fie asemenea Creatorului! NU! Ci Eva vede că "pomul era bun de mâncat și plăcut de privit"... și acestea sunt criteriile primare care o determină să accepte nebunia că într-adevăr "e de dorit ca să deschidă cuiva mintea"!

Și totul se întâmplă într-o lume pe deplin plăcută la vedere și bună pentru om. De ce oare printre toți acei pomi "plăcuți la vedere" să-l aleagă tocmai pe cel ce avea să-i aducă blestemul cunoștinței răului? De ce printre toți pomii atât "buni la mâncare" să-l aleagă tocmai pe cel ce avea să-i aducă gustul morții? De ce a ascultat? De ce o asemenea dorință? De ce?!... Probabil din aceleasi motive pentru care păcatul meu și al tău pare uneori de neexplicat. Pare... pentru că există o unică și dureroasă explicație. Păcatul a intrat și va continua să existe în lume, atâta timp cât ochii noștri obosiți de Dumnezeu vor privi departe, suficient de departe de El încât să orbească...

*****

Dispreț pentru onorurile ce ți se pot da în vremea de acum
Thomas A. Kempis

Fiule, nu pizmui pe alții, văzându-i onorați și înălțați, în timp ce tu ești disprețuit și umilit. Înalță-ți inima spre Mine la cer și atunci faptul că ești disprețuit de oameni pe pământ nu te va mai întrista.

Doamne, ca și când am fi loviți de orbire, așa de lesne și de repede ne amăgește deșărtăciunea. Dacă mă cercetez bine, văd că nimeni nu mi-a făcut vreodată nedreptate și de aceea n-am de ce să mă plâng înaintea Ta. Dar fiindcă deseori am păcătuit împotriva Ta, drept este ca orice făptură să se ridice împotriva mea. Cu bună dreptate deci mi se cuvine ocară și dispreț, iar Ție laudă, cinste și mărire. Și până nu voi aduce inima mea în stare să sufere fără să se tulbure și fără să se necăjească, ocara, disprețul, nebăgarea în seamă din partea oricui, până atunci nu voi putea ajunge la pacea statornică a inimii, la lumina duhului și la deplina unire cu Tine.

*****

Să cauți pe cel bolnav...
de Maria Luca

Să te oprești o clipă
Și să privești spre soare,
Să strângi în pumni lumină,
Și zâmbet și culoare...
Și-apoi să mergi în locul
Unde durerea plânge,
Și-a fost uitat surâsul,
Și cântul nu ajunge...
Să duci din apa vie
Ce curge din Cuvânt
Și-o dulce mângâiere
Spre sufletul înfrânt...
Pășește cu sfială
Și-ascultă cum tăcerea
Ascunde prin cotloane
Suspinul și durerea...
Și-atunci, iubitul meu,
Din inima ta plină
Revarsă dor și cânt
Ce sufletul alină...
Și caută vorbe-alese
Prin ele să alungi
Nesiguranța, teama
Din nopțile prea lungi!
Întinde frate, mâna
Spre trupul ostenit...
Ridică-l... spune-i iar
Că e și el iubit...
Mai spune-i despre Isus,
De dragoste, de cer,
Unde e soare veșnic
Și lacrimile pier...
Iar dacă o lumină
Timidă, se ivește
-În ochii stinși odată-
Și-acuma strălucește
Să știi că Dumnezeu
Prin tine a lucrat
Și-ai fost o mângâiere
La cel îndurerat...
Să ai credința vie
Că Domnul va nota
În cartea vieții, fapta,
Credincioșia ta!